

פרד"ס יהודה

מעלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קלימניק פ"ה

גליון 787 [שנה י"ז]

פרשת החודש חזק ומברכין

פרשת פקודי תשפ"ה

בַּעֲבוּר זֶה עֲשֵׂה ה' לִי בְצִאתִי מִמִּצְרַיִם (שמות יג ח) לִי וְלֹא לֹא אֵילֹה הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל. צו פארשטיין וואס פרעגט דער רשע "לָכֶם" און וואס ענטפערט מען אים בַּעֲבוּר "זֶה", וועלכע זאך איז "זֶה"? נאר דער דרך פון רשע אז ער טוט אין אנפאנג זיינע עבירות באהאלטערנערהייט אבער ער האט נישט די חוצפה אפצולאכן פון די וועגן פון זיינע עלטערן, ביז ער פאלט אראפ און לאכט אפ פון דרכי אבותיו און מאכט ליצנות און זאגט "מָה הֶעֱבָדָה הַזֹּאת לָכֶם? פֶּאֶרְוֹאֵס דֶּאֶרְפֵּט אִיר טֹאֵהָן ווי אייער עלטערן האבן געטאן, ווייל זיי האבן געגעסן מצות און מרור דעריבער דארפן מיר דאס אויך טאן? דעריבער ענטפערט מען אים בַּעֲבוּר "זֶה" וואס די אידן אין מצרים אפילו זיי האבן געזינדיגט, אבער זיי האבן פארט נישט געווען מחוצפים אנקעגן זייערע עלטערן, און טאקע ווען משה רבינו האט געהייסן אהרן רעדן צו די אידן שטייט וַיֹּאמֶן הָעָם, זיי האבן געפאלגט, דאס מיינט בַּעֲבוּר "זֶה", וואס די אידן האבן נישט אפגעלאכט פון זייערע עלטערן זענען זיי געווארן אויסגעלייזט, אבער דער רשע, אֵילֹה הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל. דאס מיינט וְלִפִּי שְׁהוֹצִיא אֶת עַמּוֹ מִן הַכְּלָל, אז ער האט זיך ארויס גענומען פון כלל ישראל, וואס זייער כח איז די מסורה פון די אבות, דעריבער איז ער א כֹּפֵר בְּעֵקֶר, אזוי ווי די טייטש פון צדיקים אויף אַרְמֵי אֲבֹת אָבִי, אז לכן האט געארבעט צו פארגעסן פון די מסורת האבות, און אזוי פארגעסן חלילה פון אויבערשטן, קען מען צולייגן אז דאס מיינט בַּעֲבוּר זֶה עֲשֵׂה ה' לִי בְצִאתִי מִמִּצְרַיִם, ווייל די צדיקים זאגן אז פון דעם וואס מיר עסן נאך היינט מצה און מרור, איז נאר ווייל אונזערע עלטערן האבן געגעסן און זיי האבן דאס געזען ביי זייערע עלטערן ביז יציאת מצרים און דאס ברענגט אונז אמונה, און דאס שטייט אז מצה איז א מאכל פון אמונה. (שמח זבולון תשפ"ה)

די ברכה איז געווען ווייל מען האט געגעבן מיט די הענט וְיָרָא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלֶאכָה וְהִנֵּה עֹשֵׂה אֹתָהּ כְּאִשֶּׁר צִוָּה ה' בְּן עֹשֵׂה וַיִּבְרָךְ אֹתָם מִשָּׁה: (ל"ט מ"ב-מ"ג) זאגט רש"י וַיִּבְרָךְ אֹתָם מִשָּׁה: אָמַר לָהֶם יְהִי רְצוֹן שְׁתִּשְׁרָה שְׂכִינָה בְּמַעֲשֵׂה יְדִיכֶם, צו פארשטיין דעם ענין וואס שטייט בְּמַעֲשֵׂה יְדִיכֶם? נאר דער אויבערשטער האט געוואלט אז אלעס וואס איז געטאן געווארן ביים משכן זאל זיין אִשֶּׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ, מיט נדיבות הלב, און טאן מיטן פולן הארץ, און נישט געבן וועגן כבוד, אבער נישט אלע זענען געווען אויף די מדריגה צו געבן לשם שמים, דעריבער ווען משה האט געזען אז די מלאכת המשכן איז געקומען צו א ענדע, און משה האט געזוכט גוטס אויף כלל ישראל, האט ער געגעבן די ברכה אויף די געבערס, אפילו עס איז נישט געווען ביי זיי מיט א נדיבות הלב, אבער די הענט האבן פארט געגעבן א נדבה פארן משכן, האט משה זיי כולל געווען צוזאמען מיט די ברכות פון די נדיבי הלב, און געזאגט אז די שכינה זאל רוהען אויף די מעשה פון די ידים וואס האבן געגעבן, און אזוי האבן אלע געהאט די ברכה, ווייל אלע האבן געגעבן מיט זייערע הענט. (מגד ירחים ח"ג בשם ספר אמרי אמת)

די אידן האבן געטאן מיט שמחה האבן זיי א ברכה וְיָרָא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלֶאכָה וְהִנֵּה עֹשֵׂה אֹתָהּ כְּאִשֶּׁר צִוָּה ה' בְּן עֹשֵׂה וַיִּבְרָךְ אֹתָם מִשָּׁה: (לט מג) זאגט רש"י וַיִּבְרָךְ אֹתָם מִשָּׁה: משה האט געזאגט יְהִי רְצוֹן שְׁתִּשְׁרָה שְׂכִינָה בְּמַעֲשֵׂה יְדִיכֶם, וְהִי נֵעַם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ (תהלים צ יז), לכאורה איז שווער פארוואס שטייט דער לשון וְהִנֵּה? און אויך וואס האט משה געזען ביי די אידן אז דעריבער האט ער זיי געבענטשט? נאר דער אויבערשטער האט געוואלט אז אלעס וואס מען האט געטאן וועגן די משכן זאל זיין מיט נדיבות הלב און מיט צופרידנהייט, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, זאגט רש"י "לִי" לְשָׁמִי, און אִשֶּׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ, דאס איז די מחשבה און די עשיה האט געדארפט זיין לְחֶשֶׁב מְחֻשָּׁבֶת לְעִשׂוֹת צו מקיים זיין די מצוה צו טאן די רצון ה', יעצט מיר ווייסן אז די סימן צו א מענטש האט געטאן א מצוה מיט צופרידנהייט אויב נאכן טאן די מצוה איז ער בשמחה אז ער האט דאס געטאן, איז דאס איז א ראי' אז ער האט געטאן ריכטיג, און דאס שטייט פקודי ה' יִשְׂרָיִם ווען איז די מצוה געטאן געווארן מיט ישרות און גאנץ, ווען מְשַׁמְחֵי לֵב, נאכן טאן די מצוה איז מען בשמחה, און דאס שטייט שֵׁשׁ אֲנָכִי עַל אֲמֶרְתְּךָ, איך פריי זיך נאכדעם וואס איך האב געטאן וואס דו האבט מיר געהייסן, און עס שטייט "הִנֵּה" מיינט שמחה אזוי ווי עס שטייט (שמות ד יד) וְגַם "הִנֵּה" הוּא יֵצֵא לְקִרְיָתְךָ וְיִרְאֶךָ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ: דאס שטייט וְיָרָא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלֶאכָה, נאכדעם וואס אלעס איז געווען פארטיג, און וְהִנֵּה עֹשֵׂה אֹתָהּ, די אידן נאכן טאן זענען זיי געווען בשמחה, איז דאס א ראי' אז כְּאִשֶּׁר צִוָּה ה' בְּן עֹשֵׂה, זיי האבן אלעס געטאן מיט נדיבות הלב אזוי ווי דער אויבערשטער האט געוואלט עס זאל זיין לשם ה', דעריבער וַיִּבְרָךְ אֹתָם מִשָּׁה, א ברכה אז דער אויבערשטער זאל רוהען אויף זיי. (ייטב לב סיגעט)

דרוש נחמד פארוואס וואלט מען געמיינט פון ר"ח יכול מראש ה'ש תלמוד לומר ביום ההוא אי ביום ההוא יכול מבעוד יום תלמוד לומר בַּעֲבוּר זֶה בַּעֲבוּר זֶה לֹא אֲמַרְתִּי, אֵלֹא בְשָׁעָה שְׁנִישׁ מִצָּה וּמְרוּר מְנַחִים לְפָנֶיךָ. דער יכול מראש ה'ש גייט ארויף אויף וואס מען האט יעצט געזאגט ביי שְׁאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֹׁאֵל, וְהִנְדַּת לְבָנְךָ בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זֶה עֲשֵׂה ה' לִי בְצִאתִי מִמִּצְרַיִם. דער מאמר איז פון מכילתא (שמות יג ח) וְהִנְדַּת לְבָנְךָ וְז'ל שומע אני מראש ה'ש? תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא יכול מבעוד יום? תלמוד לומר בַּעֲבוּר זֶה בְשָׁעָה שְׁנִישׁ מִצָּה וּמְרוּר מְנַחִים לְפָנֶיךָ, פרעגט דער פנים יפות פארוואס דארף מען ברענגען דער פסוק פון ביום ההוא אפצושלאגן דעם יכול מראש ה'ש, ווען מען וואלט געקענט נאר ענטפערן אז עס קען נישט זיין פון ר"ח ווייל עס שטייט בַּעֲבוּר זֶה בְשָׁעָה שְׁנִישׁ מִצָּה וּמְרוּר מְנַחִים, אז נאר אין נאכט פון פסח און נישט פון ר"ח? נאר מען מוז זאגן אז ווען עס שטייט נאר בַּעֲבוּר זֶה אַלֵּיךָ וואלט מען געלערנט א גזירה שוה פון הַהֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ הַיּוֹם, און דאס איז געווען די הוה אמינא אז עס איז פון ר"ח, אזוי ווי שואלין ודורשין לפני הפסח, דעריבער ברענגט מען ביום ההוא אז מען זאגט נישט די ג"ש פון החודש הזה, ווייל עס שטייט ביום ההוא, נאר מען האט א אנדערע גזירה שוה וְאָכְלוּ אֶת הַבֶּצֶק "בְּלִילָה הַזֶּה" צְלִי אֵשׁ (שמות יב ח) וואס איז די נאכט פון פסח, אז נאר דעמאלט איז די מצוה פון סיפור יציאת מצרים. (הגדה הפלאה)

—ביאורים על הגדה של פסח—
דער עיקר כח פון כֹּלֵל יִשְׂרָאֵל איז די מסורה
רְשַׁע מִהּ הוּא אֲמַר מָה הֶעֱבָדָה הַזֹּאת לָכֶם (שמות יב כו) לָכֶם וְלֹא לֹא וְלִפִּי שְׁהוֹצִיא אֶת עַמּוֹ מִן הַכְּלָל כֹּפֵר בְּעֵקֶר וְאִם אֹתָהּ תִּקְהַח אֶת שְׁנֵי וְאָמַר לֹא

**** דער הייליגער בעלזא רב תרה"ק ר' אהרן זיע"א, פראוועט אין זיין סדר א רפואה פארן טשאבא רבי ****

שטארק צודריקן און אויסמישן מיט וויין און אזוי וועט איר מאן קענען יוצא זיין מצה און טרינקען וויין, און די רעבעצן האט אזוי געטאן און געגעבן פאר איר מאן די מצה און וויין, און נאך האלבע נאכט איז זי אהיים, אבער גלייך נאכדעם האט זיך די מצב ביים טשאבא רבי געווארן ערנסט און ער האט פארלארן זיין וואוסטלאז און די דאקטורים האבן שוין געמיינט אז דאס איז שוין זיין ענדע, מען האט שנעל געשיקט רופן גרעסערע דאקטורים וואס האבן אויך נישט געקענט העלפן ביז בחסדי ה' האט איין דאקטאר זיך אנגערופן אז ער האלט אז מיט עפעס א מעדיצין וועט מען קענען ראטעווען דעם רבין און מען האט דאס געברענגט, און מען האט געזען א שטיקל שינוי לטובה און דער רבי איז געקומען צו זיך.

יענע נאכט איז דער בעלזער רב געווען פארנומען מיט פראווען א רפואה פארן טשאבא רב און געפועלט טאקע מיט כסדר אים מזכיר זיין פארן סדר און אין מיטן סדר און ווען דער בעלזא רב האט געענדיגט זין סדר איז דער טשאבא רבי צוריק געווארן נארמאל, אבער די מעשה האט זיך נישט געענדיגט דא, נאר שפעטער ווען דער טשאבא רבי איז שוין ארויס פון שפיטאל, און געהאט כת, איז ער געפארן קיין תל אביב און דערציילט וואס האט זיך אויס געשפילט יענע נאכט פון פסח, נאכדעם וואס ער אים צאמגעפאלן האט ער געהאט א חלום אז ער זיצט ביים סדר לעבן דער בעלזא רב, און אין מיטן סדר גיט אים דער בעלזא רב פון זיין שיריים און זאגט עס דאס און וועסט האבן א גאנצע רפואה, און איך האב זיך אויף געוועקט און איך זעה ווי אלע דאקטורים שטייען ארום מיר, האב איך זיי געפרעגט פארוואס זענען זיי אלע דא אזוי שפעט באנאכט ווען עס איז באלד טאג? די דאקטורים האבן זיך שטארק געפריידט ווען זיי האבן געזען ווי איך רעד און זיי האבן מיר אלעס דערציילט, און געזאגט אז עס זעהט אויס אז די מעדיצין האט געהאלפן און זיי האפן אז ער וועט האבן א גאנצע רפואה, איך האב געהאט אמונה אין די רייד פון בעלזא רב.

יעצט האבן די חסידים אלעס פארשטאנען און געזען די געטריישאפט פון בעלזא רב צו זיין חסיד וואס ער האט נישט גערוהט ביז ער וועט האבן א גאנצע רפואה, דער טשאבא רבי האט געלעבט נאך 27 יאר לטובה, און איז נפטר געווארן כ"ז תשרי תש"ם ומג"כ אין ירושלים בהר המנוחות, זיינע ספרים זוכחי הובח על הלכות שחיטה ובדיקה, און ספר פירושי שולחן זענען געווען גרייט צו דרוקן אבער זענען פארלוירן געווארן ביי די מלחמה, אבער אין שנת תשמ"א האט זיין אייניקל רב משולם שלום געדרוקט זיינע חידושים אין ספר ברכות שמואל, און זיינע תולדות, זיע"א. (ספר והיו מספרים בשם הרה"ח ר' אברהם חיים גרינפלעד)

הנה"צ רבי שרגא שמואל שניטצלער איז געבוירן געווארן אין שנת תרמ"ט צו הרבני ר' ברוך יהודה וואס איז נפטר געווארן ווען ר' שרגא שמואל איז געווען דריי יאר אלט און זיין מאמע האט אים געשיקט זיך האדעווען און לערנען מיט הנה"צ רבי נפתלי הירצקא הלוי זילברמן מראצפרט זצוק"ל - ר' הירצקא ראצפערטער איז נתקרב געווארן צו חסידות דורך הרה"ק ר' הערשעל מליסקא און שפעטער געווארן נאנט צום הייליגן דברי חיים מצאנז זיע"א וואס האט אים געהייסן פירן באדמור"ת און דער צאנזער רב האט געשיקט מענטשן צו אים פאר ישועות. פארשטייט זיך אז דער יונגער שרגא שמואל האט זייער אסאך קונה געווען אין אזא שטוב, ער איז געווען דארט א שיינע פאר יאר ביז די פטירה פון זיין רבי ט' תשרי תרנ"ח.

ר' שרגא שמואל איז צוריק אהיים געקומען, און געווען א שיינער ת"ח האט אים זיין מאמע געשיקט לערנען ביי די גאונים צדיקים הרה"ק ר' מנחם בראדי דער באר מנחם, און ביי הרה"ק ר' יהודה גרינוואלד פון סאטמאר מחבר שו"ת זכרון יהודה און שבט מיהודה עה"ת. ער איז געווען זייער נאנט און א חסיד פון הרה"ק ר' יששכר רוב פון בעלזא, און נאך זיין פטירה איז ער געבליבן ביי זיין הייליגן זון הרה"ק ר' אהרן און זיך נישט געריירט אן אים, און דער קשר איז געבליבן ווייטער ווען ביידע זענען געווען אין א"י נאך די מלחמה, איז ער אנגעקומען תש"י און דער בעלזא רב האט אים געהייסן וואוינען אין ירושלים, וואו ער איז געבליבן און געלערנט יומם ולילה און געווען א באוואוסטער פועל ישועות, אלע האבן אים געקענט אלץ דער טשאבא רבי, ביז זיין פטירה כ"ז תשרי תש"מ.

ערב פסח שנת תש"י: און מען גרייט זיך צום סדר ביי הרה"ק מבעלזא אין תל אביב, מען ווארט אז דער בעלזא רב זאל שוין גיין צום סדר ווען פלוצלינג פרעגט דער בעלזער רב צו איינער ווייסט וואס הערט זיך פון די געזונט פון ר' שרגא שמואל דער טשאבא רב, און דער רב האט געזאגט מען זאל אים יעצט מזכיר זיין מיט זיין מאמעס נאמען פאר אים, און מען האט אים מזכיר געווען פאר א רפואה, אזוי איז דער בעלזא רב געגאנגען צום סדר און עטליכע מאל במשך דעם סדר פרעגט דער רב וואס מאכט דער טשאבא רב און בעט מען זאל אים מזכיר זיין פאר אים, וואס דאס האט געשאפט א אינטרעסאנטקייט ביים עולם, אבער מען האט נישט געפרעגט קיין שאלות ביז שפעטער נאכן סדר האט מען שוין אלעס פארשטאנען, די מעשה איז געווען אזוי:

יענע יאר פאר פסח איז דער טשאבא רב געווארן קראנק אויף זיין מאגן און נישט געקענט פארדייען זיין עסן און מען האט אים געמוזט מאכן א ניתוח און דער בעלזא רב האט מסכים געווען, און נאכן ניתוח איז דאס מיט די צייט צוביסלאך געווארן אויסגעהיילט און געקענט עסן נאר ווייכע זאכן, פאר פסח איז די טשאבא רעבעצן געקומען צום בעלזא רב פרעגן וואס זאל איר מאן טאן וועגן די סדר נאכט, האט דער רב געענטפערט זי זאל נעמען מצות און דאס

הוצא לאור ע"י "עולם הספרים" מרכז העולמי לספרים שאינם נמצא ולספרים עתיקים וכתבי יד צו פארקויפן

סעט טורים ווילהמרשורף תפ"ו עם יותר מאלף תיקונים והגהות של הגאון רב ישעיה ברלין- פיק בעל מסורת הש"ס 75000 ספר אור השכל ויניציא עם חתימת הנה"ק השל"ה 165000 ספר לחם דמעה על איכה מרבי שמואל אוזידה היה שייך להרה"ק ר' עוזיאל בעל תפארת עוזיאל ועוד תלמוד המגיד ממעוריש וגם היה שייך להשפת אמת מגור עם חתימת בנו הרה"ק ר' מנחם מענדל אלטר 35000 מכתב 10 שורות של החתם סופר עם חתימה 10000 ספר עם חתימת הנה"ק מבוטשאטש \$25000, חומש עם חתימת התורת חיים מקאסוב \$55000 אור המאיר עם הקדשת ר' מאיר שפירא \$1000, תהלים בן ביתי דפו"ר \$1500 חיבור כת"י על האותיות עפ"י קבלה תרצ"א מביא מקומאראנא \$1000 הזמנה בכתב יד מהרה"ק ר' ישראל מטשורקוב לנשואי בנו רב נחום מרדכי \$3500 מכתב ארוך של הנה"ק ר' שאול בראך \$6000 תהלים זיטאמיר עם מצודות \$24000 ספר דרכי האמונה יאס ידוע לשמירה דפו"ר נדיר \$800 תהלים זיטאמיר מהסידור \$7000 מכתב התום משיבת קאמינען תש"ט התום ע"י הגאון ר' ראובן גרוזובסקי והגאון ר' נפתלי זאב לייבאוויץ \$1200 ספר דרושים יקרים מהרה"ק ר' שלמה זלמן מקאפוסט \$400, ערכי נחל שנתן הרה"ק מטאש זצוק"ל עם אישור \$750, ספר מצות ה' שייך להרה"ק ר' דוד צבי מניישטאדט בעל חמדת דוד בן הרה"ק ר' יחזקאל מקוזמיר \$1500 ספר שנתן ובירך אדמו"ר מסקולען זצוק"ל \$600 ספר התמונות ופעילות של וועד ההצלה \$1000 ספר צמח צדיק וויזניץ ג' חלקים דפוס ראשון שייך להגאון בעל שבט הלוי \$1200 ספר מהר"ל שייך להרה"ק ר' ברוך מוויזניץ בעל אמרי ברוך \$2000 זוהר סלאוויטא תקפ"ז מצב יפה \$26000 תקוני זוהר סלאוויטא ר' משה \$9500 קדושת יו"ט דפו"ר שייך לבעל חלקת יהושע \$1200, ספר שיטה מקובצת הקדשת הגאון ר' אברהם קאלמאנוויטש \$800 חומש תורה תמימה ד' חלקים עם ד' הקדשות ארוכות של האדמו"ר בעל אמונת אברהם מפיטסבורג זצוק"ל \$1800 ספר מהר"ם שיק עם הקדשת הקרן לדוד \$2800 ספר עם חתימת הגאון בעל חמדת שלמה והרה"ק ר' יעקב אדמו"ר מיעוב בן הרה"ק מטשעכנאו \$4000 מיר האבן א רשימה פון

אונזערע ספרים - 4403 - 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA - 718 - 438 - 8414 - 718 - 633 - 5500 Hours are 12 - 7:30 Fri 11-1:30, To receive the pardes: pardesyehuda1@gmail.com or אנזערע ספרים - Wednesday, check out our website www.seforimworld.com pickup in the store from מיר פארקויפן זילבערנע מטבעות פאר פריון הבן און פריון נפש אויך אלטע געלט